

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

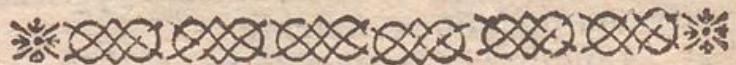
Coloniae Agripp., 1623

Medit. 2. De Consilio Iudæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](#)

bus, & benedictionibus tum excipimus ; cùm in Confessione sincerè exponimus omnia peccata: itemque cùm pro beneficijs in nos collatis Maiestati ipsius gratias agimus.

8. Christus gloriam suam voluit misericordiam esse humilitate : vt qui pullo asini veheretur, animali scilicet , ad vilia plebis opera destinato. Sic & nos, vbi vel externa laude, vel externa tentatione ad vanam gloriam extollimur, reuocemus in memoriam nostræ conditionis utilitatem, quamque in rebus omnibus miseris & imperfecti simus.

MEDITATIO II. DE CONCILIO IV- DÆORVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 26 I. Christus, circa Pascha denunciat dictum
Mar 14. scipulis passionem, dicens fore, vt
Luc. 22. post biduum tradatur, & crucifigatur.*
- II. Principes & Seniores cum Caipha consilium inierunt, vt eum dolo tenerent, timentes plebem.*
- III. Sathanus in Iudam intrante, abiit ille ad Iudeos congregatos, spondens se traditurum: & constituerunt ei 30. argenteos.*

FI-

F I G V R A.

FRATRES Iosephi, cùm eum ad se ve- Gen. 37.
nientem adspicerent, stimulante in-
uidia de eius nece cogitabant: & con-
silio inito dicebant inter se: Ecce
sonniator venit, venite occidamus eum.

Fratres Iosephum Ismaelitis viginti Ibidem.
denarijs vendiderunt.

P R O P H E T I A E.

Foderunt foueam. ut caperent me, & la- Hier. 13.
queos absconderunt pedibus meis. Tu au-
tem Domine scis omne consilium eorum ad-
uersum me in mortem.

In eo dum conuenirent simul aduersum Psal. 30.
me, accipere animam meam, consiliati sunt.

Dixerunt inimici mei, & qui custodie Psal. 70
bant animam meam, consilium fecerunt in
vnum dicentes; Deus dereliquit eum, perse-
quimini & comprehendite eum.

Et appenderunt mercedem meam triginta Zach. II.
argenteos.

Vendiderunt Iustum pro argento, & pau- Amos 2,
perem pro calceamento.

D O C V M E N T A.

I. **Q**VI alijs vel atate, vel scientia, vel di-
gnitate præstant, iij operam dare debent,
ut præsent etiam sanctitate & legum
obseruatione; vt possint non modò consilio,
sed

sed etiam vita exemplo sibi creditos adiunare. Caneant vero sibi, ne suo exemplo cuiquam occasione in dent ruinæ, quod ab ipsis Sacerdotibus & Senioribus Iudeorum commissum est: qui suo iudicio Christum morte dignum pronunciantes, causam præbuerunt populo, ut peruerso iudicio ipsorum sequens autoritatem, contra Christum insurgeret.

2. Si Iudas Apostolus Christi, qui cum Christo conuersabatur, eius doctrinam audiebat, & miracula præ oculis habebat: tamen sola occasione loculorum, qui erant ipsi commissi, ita per avaritiam excæcatus est, ut animum posset inducere, ut Dominum suum venderet: quid nobis fiet si non caute caueamus peccatorum occasions?

3. Qui principio vim sibi non infert, nec vincit animi vitiosas inclinationes, magno est in periculo ruinæ. Diabolus enim in quam partem inclinari nos intelligit, in eam nos suis tentationibus & grauibus impellit, & faciliter prosternit.

4. Quemcumque sermone aut exemplo ad peccatum inducimus, ei Christum vendimus, per eius peccatum iniuria afficiendum, & crucifigendum.

5. Quot cupiditatibus tenemur rerum terrenarum, honoris, scientiæ, opum, voluptatum corporis, tot loculos cum Iuda circumferimus, id est laqueos quibus capiamur, & trahamur ad interitum. Omittamus hos loculos, ne pereamus: neque enim Apostolorum illus periit, nisi qui loculos habuit.

6. Quoties dominum offendimus, ut nostra cupiditati facilius satis, aut illius diuinas inspirationes contemnimus: toties Christum vili prelio vendimus, & multo viliori non nunquam, quam illum Iudas vendiderit.

M E D I -